

Ανάγκη ολικής επαναφοράς

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΜΕΡΤΖΟΥ

προέδρου της Εταιρείας
Μακεδονικών Σπουδών,
δημοσιογράφου και συγγραφέα

Ο ορίζοντας του νέου έτους 2013 παραμένει χαμηλός, ο δρόμος προς τα εμπρός δύσκολος και οι κίνδυνοι υψηλοί: η κρίση των οργισμένων δικαστών, η παράφρων μεταβλητή των πολιτικών, η ικανότητα και ταχύτητα των διαρθρωτικών αλλαγών, η αντοχή των ενδεών και η ντε φάκτο αριστεροδεξιά συμμαχία ολιγαρχίας - συντεχνιών. Μοναδική επιλογή είναι η πορεία εμπρός και προϋπόθεση της πορείας η αυτογνωσία.

Το 2013 είναι ευοίων σε σύγκριση με τον Ιούνιο 2012. Με βάση όσα συνέβησαν την τριετία 2009-2011 και το πρώτο εξάμηνο 2012, οι ισχυρότεροι παίκτες της ΕΕ, οι πλείστοι διεθνείς και εγχώριοι αναλυτές και διαμορφωτές της κοινής γνώμης και οι πιο πολλοί Έλληνες πολίτες πίστευαν το 2012 ότι ήταν αδύνατον:

■ να σχηματιστεί και να επιβιώσει κυβέρνηση στην κινούμενη άμμο που ολοένα ορμητικότερα κινούνται ταυτόχρονα οι τρεις ανταγωνιστικοί κυβερνητικοί εταίροι και οι κοινοβουλευτικές ομάδες τους, οι δραματικές απώλειες των εισοδημάτων, η αβυσσαλέα ύφεση, η καλπάζουσα ανεργία, το λαϊκό αίσθημα της κατάφωρης αδικίας, η κατακόρυφη άνοδος και η αχαλίωτη δημαγωγία των τριών ακραίων κομμάτων, οι ισχυρές συμμορίες των συντεχνιών και το κύμα της βίας,

■ να εκπληρώσει μια τέτοια κυβέρνηση σε έξι μήνες το 80% των διεθνών ελληνικών υποχρεώσεων που είχαν αθετήσει επί 39 μήνες οι προηγούμενες κυβερνήσεις,

■ να μειωθεί δραστικά και να επιμηκυνθεί το ελληνικό χρέος,

■ να δανειστεί η Ελλάδα με επιτόκια τρεις φορές μικρότερα από Ιταλία, Ισπανία και

■ «να βγουν τα νούμερα» ακόμη κι αν συνέβαιναν τέτοια και τόσα θαύματα.

«Αρά», ήταν σίγουρη η χρεοκοπία της Ελλάδας και η έξοδός

της από το ευρώ. Ολοι κι όλα, όμως, διαψεύστηκαν πριν από λίγες μόλις μέρες. Οσοι στοιχημάτισαν στο Grexit έχασαν δεκάδες δισ. ευρώ. Συνεπώς, η Ελλάδα ξεκινάει το 2013 από μιαν αφετηρία απειρών καλύτερη του 2012. Ξεκινάει την ολική επαναφορά της εννοείται. Δεν ξεκινάει ξανά για τα μπουζούκια!

Ο δρόμος προς τα εμπρός, όμως, ναρκοθετείται από το συνδυασμένο γεγονός ότι: οι Ελληνες αγνοούν ή μεταμφίζουν την πραγματικότητά τους, η κυβέρνηση αδυνατεί να μεταδώσει εύληπτα την αλήθεια, η ολιγαρχία, με την τρομοκρατία των ΜΜΕ της σαστίζει το λαό και τα κόμματα αρνούνται να συζητήσουν σοβαρά μεταξύ τους την κατάσταση ώστε να ανιχνεύσουν, τουλάχιστον, μήπως μπορούν να συνθέσουν τις διαφορετικές θέσεις τους για να επιλύσουν ένα, έστω, από τα πολλά οξύτατα προβλήματα -το πιο πρακτικό και ουδέτερο.

Αλλά ποια, τέλος πάντων, είναι η Ελλάδα, που, σύμφωνα με την αντιπολίτευση, «χάσαμε, μας ανήκει και αγωνιζόμαστε να ξανακερδίσουμε». Είναι ακριβώς η Ελλάδα που πρέπει οπωσδήποτε να ξεγράψουμε και να ξαναχτίσουμε, αν θέλουμε να επιβιώσουμε και ισότιμοι να προχωρήσουμε στην Ευρώπη που κερδίσαμε και που αργά αλλά νομοτελειακά αλλάζει. Άλλαξε ήδη ριζικά έναντι της Ελλάδας.

Αμάχητα τεκμήρια διεθνούς κύρους δείχνουν ότι η Ελλάδα είναι η χώρα της φοροδιαφυγής της διαφθοράς και της μαύρης οικονομίας υπό την επικυριαρχία μιας ληστρικής ολιγαρχίας. Αν η χώρα περιόριζε απλώς τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή στο μέσο όρο της Ευρώπης θα εξοικονομούσε κάθε χρόνο τουλάχιστον 10 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσό ίσο με τα επώδυνα άδικα μέτρα και με το 5% του ΑΕΠ. Σημειώτεον ότι στο σύνολο της ΕΕ η φοροδιαφυγή και η εισφοροδιαφυγή υπολογίζεται ήδη σε 1 τρισ. ευρώ.

Το ασφαλιστικό σύστημα υπερέβη προ πολλού τα όρια της αντοχής του. Συν τοις άλλοις, το επιδεινώνουν ραγδαία η θηριώδης ανεργία, η μαύρη εργασία,

η δημογραφία και η τερατώδης φαρμακευτική δαπάνη. Μοιραίο αποτέλεσμα είναι η δραματική μείωση των συντάξεων. Η μαύρη οικονομία αντιπροσωπεύει το 30% της πραγματικής ελληνικής οικονομίας. Η μαύρη εργασία κινείται μεταξύ 30%-35% και απασχολεί 800.000 εργαζόμενους χωρίς καμιά ασφάλιση. Κλέβει 6 δισ. φόρους και 3 δισ. ασφαλιστικές εισφορές, οι οποίες επιπλέον το 2011 σημείωσαν μείωση 7,6%.

Η δημογραφία υπονομεύει την αναπλήρωση των ενέργων ασφαλισμένων -άρα και των πόρων. Ανάμεσα σε 226 χώρες η Ελλάδα κατέχει τη 218η θέση με τα λιγότερα παιδιά κάτω των 14 ετών και δείκτη γονιμότητας 1,39 παιδιά ανά μάνα. Ο ελληνικός πληθυσμός γηράσκει συνεχώς. Ο μέσος όρος των γεννήσεων υπερβαίνει μετά βίας τις 110.000 ετησίως κατά την επαετία 2004-2010, ενώ στην επαετία 2003-2009 ο μέσος όρος των θανάτων υπερβαίνει ελαφρά τις 100.000 ετησίως. Σε επτά χρόνια είχαμε 777.823 γεννήσεις και 747.228 θανάτους οι περίπου 11 εκατομμύρια κάτοικοι αυξήθηκαν μόνον κατά 30.595 ή κατά 4.370 το έτος. Επιπλέον, οι γεννήσεις από Ελληνίδες είναι το 82,24% του συνόλου και περιορίστηκαν σε 650.184, ενώ οι γεννήσεις από ξένες ανήλθαν σε 140.365 και στο 17,76% του συνόλου.

Η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη το 2000 ήταν 950 εκατομμύρια ευρώ αλλά 9.100 εκατομμύρια ευρώ το 2009, ενώ η Ισπανία για τετραπλάσιο πληθυσμό, 47 εκατομμυρίων, δαπάνησε 12.000 εκατομμύρια ευρώ. Ο λουφές ήταν -και σε πολλά σημεία παραμένει ακόμη- ιλιγγιώδης. Τα μονοπάλια της ολιγαρχίας των μοιράζονται με τα εκτεταμένα δίκτυα της διαφθοράς σε φαρμακεία, ιατρεία και νοσοκομεία. Σε έξι μήνες η κυβέρνηση περιόρισε δραστικά τη λεηλασία. Μόλις επέβαλε τη διαφάνεια και τον ανταγωνισμό, οι τιμές των φαρμάκων συνετρίβησαν: Aranesp από τα 790,14 στα 394,05 €, Zyprexa από τα 270 στα 160 €, Tasigna από τα 4.049 στα 3.226 €, και Betadine από τα 4,63 στα 2,31 €. Ο ετήσιος τζίρος αυτών των φαρμάκων είναι δεκάδες εκατομμύρια ευρώ και ανάλογη η

λεία της ληστοσυμμορίας.

Σύννεφο φοροδιαφυγή και η διαφθορά. Από δόλους όσοι υπέβαλαν φέτος φορολογική δήλωση, το 88% δήλωσε εισοδήματα μέχρι 26.000 € και το 9% εισοδήματα μέχρι 42.000 €. Μόνο το 3% δήλωσαν πλούσιοι. «Μικροί» ελεύθεροι επαγγελματίες, έμποροι, επιχειρηματίες και κορυφαίοι οι μεγάλοι καρχαρίες δεν πληρώνουν φόρους. Στην κλίμακα των 176 κρατών με δείκτη τη διαφθορά η Ελλάδα υποβιβάστηκε φέτος στην 94η θέση κάτω από τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, τη Ρουάντα και τη Μποτσουάνα. Στις 7/12/2012 οι «Τάιμς της Νέας Υόρκης» έγραψαν για την Ελλάδα: Η ολιγαρχία διαφεντεύει μια σκοτεινή και κλειστή οικονομία και είναι η ρίζα πολλών δεινών αλλά παραμένει απιώρητη. Ενας μικρός αριθμός πλούσιων οικογενειών, πολιτικών και ΜΜΕ, που συχνά ανήκουν σε μεγιστάνες διαδραματίζει κυρίαρχο ρόλο στη διάρθρωση της εξουσίας. Η αναφορά σε κολοσσαία σκάνδαλα διαπλοκής θα κάλυπτε πολλές σελίδες του «ΑτΚ». Άλλωστε, βρισκόμενος σε έναν πόλεμο της ανταρτής παιδείας σε μεγάλη κλίμακα, η Ελλάδα έχει πάει σε έναν από τους πιο αρνητικούς προοπτικές σε όλη την Ευρώπη.

αλλά η σύλληψή τους απέδωσε ελάχιστα ψήφια και οι πλείστοι αφέθηκαν ελεύθεροι. Επιπλέον, 29.500 φορολογικές υποθέσεις αναβλήθηκαν επ' αόριστον, επειδή οι δικαστές κατέβηκαν από τις έδρες των διοικητικών δικαστηρίων! Οι απώλειες του λαού προφανείται.

Χάος και πεταμένα λεφτά -συν μιαλά- η ανωτάτη παιδεία. Τα άφθονα δωρεάν ευρωπαϊκά κονδύλια για την ποιοτική ανάπτυξη της παιδείας και της έρευνας σπαταλήθηκαν για να ενισχυθεί απλώς η κομματική πελατεία των πολιτικών. Σήμερα λειτουργούν 24 πανεπιστήμια και 16 ΤΕΙ με 485 τμήματα διάσπαρτα σε 65 πόλεις! Και, για να γεμίσουν όπως όπως, εισάγεται κάθε πικραμένος, ακόμη και όταν «πετυχαίνει» βαθμό 1,3 με άριστα το 20! Οταν το 2006 καθιερώθηκε ως ελάχιστη βάση εισαγωγής το 10, έμειναν κενές 68.000 θέσεις και ξεσκηνώθηκαν οι πόλεις που έτσι έχασαν τα νοίκια, τα φραγέ, τα σουβλάκια, τις ντίσκο κ.λπ. Οπότε το 2010 καταργήθηκε η βάση 10 και χόρτασαν οι πελάτες. Αυτήν την ανωτάτη παιδεία υπερασπίζονται τώρα οι «μπροστάρηδες» από την «εμπορευματοποίηση!» Το 2013 επαναφέρεται η βάση του 10 και καταργούνται 100 έως 150 τμήματα.

Είναι φανερό ότι πρέπει να αλλάξουν όλα στην Ελλάδα και να αλλάξουν γρήγορα -ει δυνατόν χτες. Αυτό επιβάλλουν οι ανάγκες σε αντίθεση προς τις ιδεοληψίες. «Αυτά τα πράγματα δε γίνονται στην Ελλάδα», λένε. Άλλα η Ιστορία αντιλέγει. Το 1893 η Ελλάδα κήρυξε πτώχευση και το 1897 η ηπτήθηκε κατά κράτος και ταπεινώθηκε. Ομως, αναγεννήθηκε. Το 1912-1913 διπλασίσασε την επικράτειά της και